

at argumentere for, at en aktiv elitesportsudøver, som er i et ansættelsesforhold, og som får løn af den idrætsforening, vedkommende nu er ansat i, ikke skulle være i et lønmodtagerforhold. Det er faktisk ikke så mange måneder siden, vi havde en ret stor konflikt, netop fordi der er det modsætningsforhold. Så det eksisterer.

Det gør det forhåbentlig ikke i forhold til bekæmpelse af doping, men netop for at have alle facetter med inde i kampen mod doping, mener jeg, det er helt afgørende, at de aktive både får medansvar og medindflydelse på, hvordan kampen mod doping udvikles.

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Til det kan jeg kun sige, at det har de også i allerhøjeste grad, for i sidste ende er det jo en beslutning hos den pågældende selv, om han eller hun vil tage doping. Det er idrætsudøveren selv, der afgør, om vedkommende vil tage doping.

Derfor handler det selvfølgelig om debat, om oplysning, om forskning, så vi giver incitamenter for, at man ikke skal bruge doping som idrætsudøver.

Men der er altså ikke noget arbejdsgiver/lønmodtagerforhold i en organisation som DGI eller DIF eller Firmaidrætten eller i Team Danmark, og det vil sige, at der heller ikke er arbejdsgiverinteresser repræsenteret i Anti Doping Danmark. Det, der er repræsenteret i Anti Doping Danmark, er idrætsinteresserede, som har at gøre med antidopingpolitikken, og det kan både være udøvere, trænere, foreninger – ja, alle, som har indflydelse på dopingpolitikken i Danmark er repræsenteret og vil være repræsenteret i Anti Doping Danmarks bestyrelse.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 72: Forslag til lov om indhentelse af børneattest i forbindelse med ansættelse af personale m.v. Af kulturministeren (Brian Mikkelsen). (Fremsat 27/10 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Leif Mikkelsen (V):

I det supplerende regeringsgrundlag fra august 2003 står der følgende:

»Seksuelt misbrug af børn hører til de mest afskyelige overgreb, der kan tænkes. Regeringen vil styrke indsatsen for at forebygge, opdage og retsforfølge sådanne overgreb og sikre støtten til barnet og familien. Muligheden for at få relevante oplysninger om dømte pædofile og undgå, at de får mulighed for at beskæftige sig med børn, skal selvsagt bruges i alle tilfælde. Det gælder ikke alene i forbindelse med ansættelsen i f.eks. skolen og tilknytningen til foreningen, men der må også løbende følges op, så der kan reageres, hvis en ansat senere begår overgreb. Regeringen vil derfor bl.a. sikre nye retningslinier om indberetning og videregivelse af oplysninger om overgreb mod børn.«

Det er så det, der nu følges op på.

Siden 2001 har der været en frivillig ordning om muligheden for at indhente attester om eventuelle seksuelle overgreb mod børn, og det er blevet benyttet i stigende omfang siden 2001, og der er ad den vej afdækket tilfælde af seksuelle overgreb mod børn, og derfor må man antage, at det har haft betydning for, at de pågældende ikke har fået ansættelse og dermed igen kommer til at arbejde med børn og unge.

Når det forløb har været sådan, så må vi sige, at der er god grund til at tage det skridt, der så her tages: at gå fra et »kan« til et »skal«, altså gøre det obligatorisk, at man skal indhente attester, når man har den opgave som skole, forening osv. at foretage en ansættelse og en aftale for mennesker, der skal beskæftige sig med børn.

Det er én vej. Vi tror ikke fra Venstres side, at det nu i alle henseender er en totalt vandtæt garanti for, at man kan forhindre nogle, der har pædofile tendenser, i at arbejde med børn, for den sidste er sikkert ikke født endnu, og man starter ikke med at stå i et strafferegister.